

ligt at holde sig til den større Gruppeinddeling af 1849 og kun indenfor disse større Grupper at tilstede Folkethingskredsens Forøgelse, naar Folketallet i dem var noget saa betydeligt, at der var en heel Folkethingskreds tilovers. Dette skulde efter den ærede Ordførers Opfattelse være det sikke Fingerpeg, hvorefter vi skulde gaae, ikke blot nu, men ogsaa for Fremtiden, og vi skulde derfor nu faae dette Princip fast ved at give Kjøbenhavn og Skanderborg Amt hver en Valgkreds mere og dermed nedslaae ethvert som helst Haab, enhver som helst Forventning om en mere yderligere gaaende Revision af Regulativet. Jeg kan nu ingenlunde være enig med den ærede Ordfører i, at vi nu, og navnlig nu, skulle fastslaae noget som helst andet Princip i Valgloven eller give noget som helst andet veiledende Fingerpeg end det Conservative, det Bestaaende, det, som vi have levet under og befundet os vel under i snart 18 Aar. Først og fremmest forekommer det mig at være ubetimeligt, om vi nu gif hen og opstillede et nyt Princip, der ikke har været gjort gjældende i de sidste 17 eller 18 Aar, og som vi — vi være saa forhaabningsfulde, som vi ville — umuligt kunne troe, at Folkethinget uforandret vil acceptere, og dernæst maae vi vel huske paa, at det nytter lidet, at vi her ville Principer og veiledende Fingerpeg op for Fremtiden, naar vi ikke vide, om det andet Thing vil acceptere disse Principer og lade sig lede af vore veiledende Fingerpeg. (Blug: Vi maae prøve derpaa!) Et æret Medlem her ved Siden af mig siger, at vi kunne prøve derpaa; men, hvis det andet Thing ikke vil gaae ind derpaa, maae vi vige tilbage fra Forsøget, og det er Noget, som jeg ikke holder af, i den Retning at gjøre Concessioner ligeoverfor det andet Thing. Jeg troer i det Hele taget ikke, at det er helbdt, at Landstinget i denne Sag opstiller større Forbringinger, end det absolut vil fastholde. Men det er ikke blot ubetimeligt; det forekommer mig ligesom at være uhelbdt, naar vi nu, og navnlig i dette Thing, gaae hen og opstille Spørgsmaal af en, om jeg saa maa sige, saa kilden Bestaaenhed som dem, der vedrøre Valgkredsens Fordeling; thi det kunne vi dog Alle sige os selv, at disse Spørgsmaal ikke ere stikede til at tilveiebringe

den Enighed saavel imellem Thingene indbyrdes som i selve Thinget, som vi vistnok Alle sætte en saa overordentlig stor Priis paa stedse maa være tilstede, men som navnlig nu er dobbelt nødvendig for at faae gennemført de mange vigtige og faare paatrængende Lovforslag, der staae paa Dagsordenen, og for overhovedet at give Sagernes nye Tilstand den fornødne Stabilitet. Det forekommer mig, at vi med Grundlovsforhandlingerne i frist Erindring og med den Masse af Lovforslag for Die, som vente paa at finde deres Afgjørelse i Repræsentationen, have den allerfylbigste Opfordring til at slyde alle de Spørgsmaal tilside, hvis Afgjørelse ikke er paatrængende nødvendig, og som vi troe kunne skabe Dissens mellem Thingene. Men det er ikke blot ubetimeligt og uhelbdt, men det forekommer mig tillige, idetmindste efter min Opfattelse, at det vilde være ligesom uretsfærdigt nu at fastslaae det Princip, som den ærede Ordfører hævder, idet man derved vil umuliggjøre enhver retsfærdig Omændring af Forholdene i Landets øvrige Valgkredse, Forhold, hvortil der maastee i 1849 ved Regulativets Affattelse ikke er taget tilbørligt Hensyn, tilbeels paa Grund af Folkemængdens indbyrdes Forhold imellem de forskellige Kredse, tilbeels maastee ogsaa, fordi der ikke dengang har været det fornødne Kjenndskab i Repræsentationen til de locale Forhold i de forskellige Kredse. Den ærede Ordfører udtalte ved 2den Behandling, at, naar vi nu gjorde Forandringer i det bestaaende Regulativ, paatoge vi os derved Ansvaret for, at vi i den Retning havde gjort Alt, hvad der med Villighed kunde fordres af os. Jeg erkjender Sandheden heraf, men jeg mener, at dette fuldkomment kan finde sin Tillem্পning paa Udvalgets Fleertals Forslag. Udvalgets Fleertal erklærer jo nemlig altsaa, at vi, ved at have vedtaget dets Forslag ved 2den Behandling, have gjort Alt, hvad der med Villighed kunde fordres i denne Retning; men jeg vil spørge den ærede Ordfører, om han troer, vi ved at give Kjøbenhavn og Skanderborg Amt hver en Valgkreds mere have øvet fuld Retfærdighed mod alle andre Valgkredse i Landet. Jeg troer: Nei. Jeg tillader mig at paastaae, at den ærede Ordfører, som har fraraadet